

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (pátého senátu)

10. prosince 2009 *

Ve věci T-27/09,

Stella Kunststofftechnik GmbH, se sídlem v Eltville (Německo), zastoupená
M. Beckensträterem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM),
zastoupenému A. Führerem a G. Schneiderem, jako zmocněnci,

žalovanému,

* Jednací jazyk: němčina.

příčemž další účastníci řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem, je

Stella Pack S.A., se sídlem v Lubartów (Polsko), zastoupená O. Bischofem, advokátem,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 13. listopadu 2008 (věc R 693/2008-4), týkajícímu se řízení o zrušení mezi společnostmi Stella Kunststofftechnik GmbH a Stella Pack sp. z o.o.,

TRIBUNÁL (pátý senát),

ve složení M. Vilaras (zpravodaj), předseda, M. Prek a V. M. Ciucă, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 19. ledna 2009,

s přihlédnutím k vyjádření OHIM k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 30. dubna 2009,

s přihlédnutím k vyjádření vedlejší účastnice k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 17. dubna 2009,

s ohledem na to, že účastníci řízení ve lhůtě jednoho měsíce od doručení oznámení o ukončení písemné části řízení nepředložili žádost o nařízení jednání, a poté, co za těchto okolností na základě zprávy soudce zpravodaje a podle článku 135a jednacího řádu Soudu rozhodl, že žalobu projedná bez ústní části řízení,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- ¹ Dne 29. února 1996 žalobkyně, společnost Stella Kunststofftechnik GmbH, podala u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů [nahrazeného nařízením Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1)]. Po odstranění nedostatků byl jako den podání přihlášky stanoven 22. červenec 1996 v souladu s článkem 27 nařízení č. 40/94 (nyní článek 27 nařízení č. 207/2009) a s pravidlem 9 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení č. 40/94 (Úř. věst. L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189).
- ² Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní označení Stella.
- ³ Výrobky, pro které byl zápis požadován, spadají do tříd 6, 8, 16, 20 a 21 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze

dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:

- třída 6: „Výrobky z kovu (pokud spadají do třídy 6), konkrétněji nádoby, lahve, obaly, uzávěry a balicí fólie, uzávěry nádob a lahví, těsnicí uzávěry, kovové uzávěry, konzervové plechovky a nádoby“;
- třída 8: „Náradí a ruční nástroje, konkrétněji pákové lisy“;
- třída 16: „Papír, lepenka a výrobky z těchto materiálů (pokud spadají do třídy 16), konkrétněji nádoby a obaly; obalové materiály z umělé hmoty (pokud spadají do třídy 16), nádoby a obaly z papíru a z umělé hmoty a z lepenky a z umělé hmoty“;
- třída 20: „Výrobky z umělých hmot spadající do třídy 20, lahve, nádoby, obaly a uzávěry, uzávěry nádob a lahví, těsnicí uzávěry“;
- třída 21: „Nádoby a lahve ze skla, z umělé hmoty, nebo ze skla a umělé hmoty“.

⁴ Tato ochranná známka byla zapsána dne 19. září 2001 jakožto ochranná známka Společenství (dále jen „sporná ochranná známka“).

- 5 Dne 11. května 2004 vedlejší účastnice řízení, společnost Stella Pack S.A. (dříve Stella Pack sp. z o.o.), podala u OHIM přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení č. 40/94.
- 6 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je obrazová ochranná známka obsahující prvek „stella pack“.
- 7 Výrobky, pro které byl zápis požadován, spadají do tříd 4, 6, 16, 20 a 21 ve smyslu Niceské dohody a odpovídají následujícímu popisu:
- třída 4: „Svíčky“;
 - třída 6: „Kovové fólie na balení“;
 - třída 16: „Fólie, velké a malé plastové sáčky/pytle na balení (sáčky nebo pytle s úchytkami); papír; velké a malé papírové sáčky/pytle na balení; papírové nebo plastové pytle na odpadky, papírové filtry na kávu; papírové ubrusy“;
 - třída 20: „Plastová brčka“;

- třída 21: „Rukavice pro domácí použití; rukavice pro práce na zahradě; plastové stolní nádoby včetně džbánek, talířů a mís; plastové přístroje; filtry kávové, s výjimkou elektrických; párátko; jehlice na grilování; přístroje k míchání; poháry na zmrzlinu (včetně zvlášť tvarovaných); kolíčky na prádlo; prachovky a utěrky; mycí houby; mopy“.

8 Dne 27. června 2005 podala žalobkyně proti zápisu obrazové ochranné známky přihlášené vedlejší účastníci námitky podle čl. 42 odst. 1 nařízení č. 40/94 (nyní čl. 41 odst. 1 nařízení č. 207/2009).

9 Námitky založené na sporné ochranné známce směřovaly proti zápisu ochranné známky přihlášené vedlejší účastníci řízení pro následující výrobky spadající do tříd 6, 16 a 21 ve smyslu Niceské dohody:

- třída 6: „Kovové fólie na balení“;
- třída 16: všechny výrobky spadající do této třídy, s výjimkou „papírových ubrusů“;
- třída 21: „Plastové stolní nádoby včetně džbánek, talířů a mís; filtry kávové, plastové přístroje, jehlice na grilování, přístroje k míchání, poháry na zmrzlinu“.

10 Dne 22. prosince 2006 podala vedlejší účastnice u OHIM podle čl. 50 odst. 1 písm. a) a čl. 55 odst. 1 písm. a) nařízení č. 40/94 [nyní čl. 51 odst. 1 písm. a) a čl. 56 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009] návrh na zrušení sporné ochranné známky.

- 11 Dne 27. února 2008 vydalo zrušovací oddělení, poté, co usoudilo, že sporná ochranná známka nebyla předmětem řádného užívání pro určité výrobky, rozhodnutí o zrušení této ochranné známky s účinkem od 22. prosince 2006 pro následující výrobky: „Výrobky z kovu (pokud spadají do třídy 6), nářadí a ruční nástroje, konkrétněji pákové lisy třídy 8, papír, lepenka a výrobky z těchto materiálů (pokud spadají do třídy 16) třídy 16, jakož i výrobky z umělých hmot spadající do třídy 20“. Naproti tomu zápis sporné ochranné známky ponechalo v platnosti pro ostatní výrobky, na něž se vztahuje.
- 12 Dne 28. dubna 2008 podala žalobkyně u OHIM na základě článků 57 až 62 nařízení č. 40/94 (nyní článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009) odvolání proti rozhodnutí zrušovacího oddělení v plném rozsahu. Trvala na tom, že sporná ochranná známka byla užívána, a krom toho v podstatě uváděla, že návrh na zrušení podaný vedlejší účastníci týkající se této ochranné známky měl být odmítnut jako nepřípustný, jelikož žalobkyně na základě téže ochranné známky již zahájila námitkové řízení před OHIM proti obrazové ochranné známce Stella pack, a že toto námitkové řízení stále probíhá.
- 13 Rozhodnutím ze dne 13. listopadu 2008 doručeným žalobkyni dne 18. listopadu 2008 (dále jen „napadené rozhodnutí“) čtvrtý odvolací senát OHIM zmíněné odvolání zamítl.
- 14 Co se týče přípustnosti tohoto odvolání, měl za to, že odvolání je zčásti nepřípustné v rozsahu, v němž žalobkyně napadla rozhodnutí zrušovacího oddělení jako celek, třebaže zmíněné oddělení návrh na zrušení sporné ochranné známky zamítlo pro určité výrobky, a její rozhodnutí tudíž nebylo v tomto ohledu vydáno v neprospěch žalobkyně.

- 15 Ve věci samé měl odvolací senát za to, že jelikož rozhodnutím zrušovacího oddělení byl částečně zamítnut návrh na zrušení na základě podrobného odůvodnění, a v zásadě mělo za to, že sporná ochranná známka byla užívána způsobem umožňujícím zajistit zachování práv pro určité zapsané výrobky, se žalobkyně neměla omezit na to, že znovu zdůraznila užívání této ochranné známky, ale měla prokázat, proč měly být důkazy, které předložila k prokázání užívání, považovány za vhodné k zajištění zachování práv i pro výrobky, ohledně nichž bylo rozhodnuto, že sporná ochranná známka bude zrušena. Podle odvolacího senátu přitom žalobkyně neuplatnila žádný důkaz v tomto smyslu. Krom toho odvolací senát uvedl, že vyjádření žalobkyně, týkající se námitkového řízení na základě námitek podaných u OHIM dne 27. června 2005, postrádá relevanci. Podle něj mohlo být zmíněné námitkové řízení nanejvýš přerušeno, což však nemohlo být učiněno v případě řízení o zrušení.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 16 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- určil, že návrh na zrušení měl být odmítnut jako nepřipustný, nebo, podpůrně, poté, co bude zrušeno rovněž rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 27. února 2008, pozastavil výkon rozhodnutí týkajícího se návrhu na zrušení ze dne 22. prosince 2006 až do doby, než jí zahájené námitkové řízení dospěje ke konečnému rozhodnutí;
- uložil vedlejší účastníci náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení na počátku projednávaného sporu, jakož i nákladů řízení OHIM.

17 OHIM a vedlejší účastnice řízení navrhují, aby Tribunál:

- zamítl žalobu;
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

18 Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává dvou žalobních důvodů. První žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení v rozsahu, v němž odvolací senát neprávem odmítl její úvahy směřující k prokázání řádného užívání sporné ochranné známky. Druhý žalobní důvod vychází z údajně zneužívající povahy návrhu na zrušení v rozsahu, v němž odvolací senát měl tento návrh považovat za nepřipustný, nebo přinejmenším přerušit s ním související řízení, jelikož se týká ochranné známky, která již byla uplatněna na podporu námitkového řízení zahájeného před OHIM, které stále probíhá.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení týkajícího se řádného užívání sporné ochranné známky

19 Je třeba připomenout, že podle čl. 44 odst. 1 jednacího řádu, který je podle čl. 130 odst. 1 a čl. 132 odst. 1 tohoto řádu použitelný na oblast duševního vlastnictví, musí žaloba obsahovat stručný popis žalobních důvodů. Podle ustálené judikatury ačkoliv obsah žaloby lze podpořit a doplnit v konkrétních bodech odkazy na výňatky z písemností, které tvoří její přílohu, obecný odkaz na ostatní písemná vyjádření nemůže zhojit neexistenci základních prvků právní argumentace, které podle výše uvedených

ustanovení musejí být uvedeny v samotné žalobě [rozsudky Soudu ze dne 14. září 2004, Applied Molecular Evolution v. OHIM (APPLIED MOLECULAR EVOLUTION), T-183/03, Sb. rozh. s. II-3113, bod 11, a ze dne 19. října 2006, Bitburger Brauerei v. OHIM – Anheuser-Busch (BUD, American Bud a Anheuser Busch Bud), T-350/04 až T-352/04, Sb. rozh. s. II-4255, bod 33].

- 20 V projednávané věci žalobkyně v rámci prvního žalobního důvodu uvádí pouze články nařízení č. 40/94, jakož i určitá ustanovení metodických pokynů OHIM, a omezuje se na celkový odkaz na své podání ze dne 2. dubna 2007 a na jeho přílohy, které předložila v rámci řízení před zrušovací oddělením pro účely prokázání řádného užívání sporné ochranné známky pro výrobky, ohledně nichž zrušovací oddělení rozhodlo o zrušení této ochranné známky. Za těchto podmínek a vzhledem k judikatuře připomenuté v předchozím bodě je třeba tento žalobní důvod odmítnout jako nepřipustný.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z údajně zneužívající povahy návrhu na zrušení

- 21 Žalobkyně uvádí, že před podáním návrhu na zrušení sporné ochranné známky vedlejší účastníci řízení sama zahájila dne 27. června 2005 námitkové řízení před OHIM, přičemž se dovolávala zmíněné ochranné známky v souvislosti s řízením o zápisu ochranné známky zahájeným vedlejší účastníci řízení. Jelikož toto námitkové řízení probíhalo v okamžiku podání návrhu na zrušení, zrušovací oddělení mělo tento návrh odmítnout jako nepřipustný, anebo řízení přerušit do doby, kdy bude vydáno konečné rozhodnutí v rámci dřívějšího námitkového řízení.
- 22 Podle čl. 50 odst. 1 písm. a) nařízení č. 40/94 ke zrušení práv majitele ochranné známky Společenství dojde na základě návrhu podaného u OHIM nebo na základě protinávrhu

v řízení o porušení, pokud po nepřerušené období pěti let nebyla ochranná známka v Evropském společenství řádně užívána pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, a pro neužívání neexistují řádné důvody. Podle téhož ustanovení však nikdo nemůže dát návrh na zrušení ochranné známky Společenství, pokud v období mezi uplynutím této lhůty a podáním návrhu nebo protinávrhu majitel začal ochrannou známku řádně užívat nebo v užívání pokračoval. K zahájení užívání nebo k pokračování v užívání, k němuž došlo ve lhůtě tří měsíců před podáním návrhu nebo protinávrhu, přičemž tato lhůta počíná běžet nejdříve po uplynutí nepřerušného období pěti let neužívání, se však nepřihlíží, pokud přípravy pro započetí užívání nebo pokračování v užívání nastaly až poté, co se majitel dozvěděl o tom, že by mohl být podán návrh nebo protinávrh.

23 Článek 55 odst. 1 písm. a) nařízení č. 40/94 ohledně návrhu na zrušení stanoví, že návrh na zrušení může podat u OHIM každá fyzická nebo právnická osoba, jakož i skupina nebo subjekt vytvořené k zastupování zájmů výrobců, poskytovatelů služeb, obchodníků nebo spotřebitelů, mají-li podle ustanovení příslušných předpisů procesní způsobilost.

24 Zprvée, co se týče uvedených ustanovení, na nichž žalobkyně zakládá svůj žalobní důvod, je třeba uvést, jak správně uvádí OHIM, že z jejich znění nevyplývá, že námitkové řízení zahájené na základě určité ochranné známky, které stále probíhá, může mít jakýkoli vliv na přípustnost, případně na průběh, řízení o zrušení probíhajícího ohledně této ochranné známky.

25 Tato ustanovení pouze stanoví důvody zrušení a podmínky, za nichž může být podán návrh k OHIM, nezávisle na zahájení jakéhokoli jiného řízení.

- 26 Krom toho se žalobkyně na podporu svého žalobního důvodu dovolává ustanovení nařízení č. 2868/95, jakož i ustanovení metodických pokynů OHIM ve znění z listopadu 2007 týkajících se řízení o zrušení nebo prohlášení neplatnosti, jakož i důkazu o užívání v rámci námitkového řízení.
- 27 I za předpokladu, že tato ustanovení a tyto pokyny mohou k podmínkám stanoveným nařízením č. 40/94 doplnit další podmínky, je třeba uvést, že nestanoví, že návrh na zrušení ochranné známky je nepřípustný z toho důvodu, že stále probíhá námitkové řízení zahájené na základě této ochranné známky.
- 28 Pravidlo 37 nařízení č. 2868/95 týkající se návrhu na zrušení nebo prohlášení neplatnosti pouze upřesňuje podmínky, za kterých je třeba podat takovýto návrh, a zejména údaje, které je třeba v tomto návrhu uvést.
- 29 Stejně tak ze znění metodických pokynů OHIM týkajících se výmazového řízení, tj. části D oddílu 2 těchto pokynů ve znění z listopadu 2007 nevyplývá, že řízení o zrušení ochranné známky je nepřípustné nebo musí být přerušeno z toho důvodu, že námitkové řízení založené na ochranné známce, jejíž zrušení je požadováno, bylo zahájeno dříve a stále probíhá. Zejména v bodě 3.1.2 těchto pokynů, který se týká řádného užívání a kterého se žalobkyně dovolává, se pouze uvádí, že metody posuzování takového užívání jsou v řízeních před zrušovacím oddělením stejné jako metody, které se použijí k přezkumu důkazu o užívání ochranných známek Společenství v námitkovém řízení, a že je třeba se řídit pokyny obsaženými v části 6 metodických pokynů týkajících se námitkového řízení.

30 V této části 6 metodických pokynů věnované důkazu o užívání, a konkrétněji v bodě 4 týkajícím se délky doby užívání, kterého se žalobkyně rovněž dovolává, se pouze připomíná, že v souladu s čl. 43 odst. 2 nařízení č. 40/94 (nyní čl. 42 odst. 2 nařízení č. 207/2009), který je věnován námitkovému řízení, povinnost podat důkaz o užívání implikuje, že k datu zveřejnění přihlášky ochranné známky Společenství byla starší ochranná známka zapsána po dobu nejméně pěti let. Nikterak není zmiňován možný účinek námitkového řízení na řízení o zrušení, který by vedl k nepřípustnosti řízení o zrušení nebo zavazoval k jeho přerušení až do doby, kdy bude ukončeno námitkové řízení.

31 Zadruhé by argument žalobkyně, podle něhož návrh na zrušení ochranné známky nemůže být projednán před ukončením námitkového řízení zahájeného dříve na základě této ochranné známky, odporoval obecné systematicke ustanovení nařízení č. 40/94.

32 Z tohoto nařízení totiž vyplývá, že námitkové řízení a řízení o zrušení jsou dvě zvláštní a samostatná řízení, z nichž každé má své vlastní účinky, a že je možné vést řízení o zrušení, třebaže byly předtím podány námitky založené na ochranné známce, proti níž směřuje návrh na zrušení, které jsou stále projednávány.

33 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že dotčená řízení jsou upravena ve dvou různých hlavách nařízení č. 40/94. Námitky se řídí hlavou IV oddílem 4 nařízení č. 40/94 (nyní hlava IV oddíl 4 nařízení č. 207/2009), zatímco řízení o zrušení se řídí hlavou VI oddíly 2 a 4 téhož nařízení (nyní hlava VI oddíly 2 a 4 nařízení č. 207/2009).

- 34 Každé z obou těchto řízení má svůj vlastní cíl a vlastní účinky. Námitky mají za cíl zabránit za určitých podmínek vyhovění přihláše ochranné známky z důvodu existence starší ochranné známky, a zamítnutí uvedených námitek nevede ke zrušení této naposled uvedené ochranné známky. Takového zrušení lze dosáhnout pouze zahájením řízení, které sleduje takovýto cíl.
- 35 Tento rozdíl co do cíle a účinků vysvětluje, že každé z těchto řízení má svá vlastní pravidla. Zejména tak zatímco právní zájem toho, kdo podává námitky, na podání návrhu a lhůta tří měsíců pro podání námitek patří k podmínkám jejich přípustnosti podle článku 42 nařízení č. 40/94 a pravidla 18 nařízení č. 2868/95 [viz rozsudek Soudu ze dne 13. června 2002, *Chef Revival USA v. OHIM – Massagué Marín (Chef)*, T-232/00, Recueil, s. II-2749, bod 32], čl. 55 odst. 1 písm. a) nařízení č. 40/94 použitelný na řízení o zrušení nikterak neodkazuje, jak zdůrazňuje OHIM, na jakýkoli právní zájem na podání návrhu.
- 36 Stejně tak se žádná lhůta nevztahuje na zahájení řízení o zrušení, s tou výjimkou, že k dosažení zrušení ochranné známky je v souladu s čl. 50 odst. 1 písm. a) nařízení č. 40/94 a podobně jak je stanoveno v čl. 43 odst. 2 téhož nařízení, který se použije ohledně námitek, třeba uplatnit skutečnost, že po nepřerušené období pěti let nebyla ochranná známka řádně užívána ve Společenství pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, a že pro neužívání neexistují řádné důvody.
- 37 Vzhledem k těmto úvahám měl odvolací senát v bodě 14 napadeného rozhodnutí právem za to, že možnost podat návrh na zrušení z důvodu neužívání ochranné známky, která je poskytnuta všem, je zcela nezávislá na případných souběžných námitkových řízeních týkajících se ochranné známky Společenství, na kterou se vztahuje návrh na zrušení. Argumentace žalobkyně vycházející z toho, že návrh na zrušení směřující proti

ochranné známce je nepřipustný z důvodu dřívějšího zahájení námitkového řízení na základě této ochranné známky, které v době podání zmíněného návrhu stále probíhá, musí být tudíž odmítnuta.

38 Je třeba rovněž uvést, že odvolací senát se nedopustil ani nesprávného právního posouzení, když měl, taktéž v bodě 14 napadeného rozhodnutí, za to, že řízení o zrušení zahájené po podání námitek může vést nanejvýš k přerušení námitkového řízení. Za předpokladu, že by starší ochranná známka byla zrušena, by se totiž námitkové řízení stalo bezpředmětným.

39 Naproti tomu by pokračování v námitkovém řízení, aniž by se vyčkalo výsledku řízení o zrušení, majiteli starší ochranné známky uplatňované v rámci námitkového řízení, které se týká návrh na zrušení, neposkytlo žádnou výhodu. I kdyby totiž námitkové řízení vedlo k zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství, nic by totiž nebránilo opětovnému podání téže přihlášky, jakmile by bylo vydáno rozhodnutí o zrušení starší ochranné známky.

40 Z předchozího vyplývá, že argumentaci žalobkyně vycházející z toho, že podání návrhu na zrušení sporné ochranné známky vedlejší účastníci řízení představuje zneužití práva, jelikož ještě probíhalo námitkové řízení, přijmout nelze.

41 Konečně je třeba dodat, že skutečnost, že probíhá řízení o zrušení ochranné známky před ukončením námitkového řízení zahájeného dříve na základě téže ochranné

známky, nemůže být žalobkyní zpochybněna z toho důvodu, že bylo porušeno její právo na rovné zacházení jakožto majitelky ochranné známky Společenství a její právo být vyslechnuta, jak tvrdí v žalobě.

42 Vytykaná skutečnost uplatňovaná žalobkyní v tomto ohledu je jednak formulována příliš obecně na to, aby umožňovala jasné a přesné pochopení. Bez skutečného vysvětlení odkazuje na několik článků nařízení č. 40/94, tj. článek 15 (nyní článek 15 nařízení č. 207/2009), článek 43, jakož i články 77 a 79 (nyní články 79 a 83 nařízení č. 207/2009), které se týkají užívání ochranné známky Společenství, průzkumu námitek, doručování rozhodnutí OHIM a odkazu na obecné zásady. Stejně tomu je i v případě odkazu na pravidlo 69 nařízení č. 2868/95, které se týká doručení dokumentů v případě několika účastníků.

43 Dále pak za předpokladu, že svou vytykanou skutečností žalobkyně namítá porušení čl. 73 druhé věty nařízení č. 40/94 (nyní čl. 75 druhá věta nařízení č. 207/2009), který stanoví, že rozhodnutí OHIM mohou být založena pouze na důvodech, ke kterým měli účastníci možnost se vyjádřit, je třeba připomenout, že v souladu s tímto ustanovením odvolací senát OHIM může založit své rozhodnutí pouze na skutkových nebo právních okolnostech, ke kterým účastníci řízení mohli předložit svá vyjádření [rozsudek Soudního dvora ze dne 21. října 2004, KWS Saat v. OHIM, C-447/02 P, Sb. rozh. s. I-10107, bod 42; rozsudky Soudu ze dne 13. července 2005, Sunrider v. OHIM (TOP), T-242/02, Sb. rozh. s. II-2793, bod 59, a ze dne 7. září 2006, L & D v. OHIM – Sämann (Aire Limpio), T-168/04, Sb. rozh. s. II-2699, bod 115].

44 Uvedené ustanovení zakotvuje v rámci práva ochranných známek Společenství obecnou zásadu ochrany práv obhajoby [rozsudky Soudu ze dne 15. září 2005, Citicorp v. OHIM (LIVE RICHLI), T-320/03, Sb. rozh. s. II-3411, bod 21, a ze dne 7. února 2007, Kustom Musical Amplification v. OHIM (Tvar kytary), T-317/05, Sb. rozh. s. II-427, bod 26]. Na základě této obecné zásady práva Společenství musí být osobám, kterým jsou určena rozhodnutí veřejných orgánů, která významně ovlivňují jejich zájmy, umožněno užitečně vyjádřit jejich stanovisko [rozsudek Soudního dvora ze dne 23. října 1974, Transocean Marine Paint Association v. Komise, 17/74, Recueil, s. 1063,

bod 15; rozsudek Soudu ze dne 27. února 2002, Eurocool Logistik v. OHIM (EUROCOOL), T-34/00, Recueil, s. II-683, bod 21, a výše uvedený rozsudek LIVE RICHLI, bod 22].

⁴⁵ Krom toho se podle judikatury právo být vyslechnut vztahuje na všechny skutkové nebo právní okolnosti, které jsou základem aktu rozhodnutí, ale nikoli na konečné stanovisko, které správní orgán zamýšlí přijmout (rozsudky Aire Limpio, bod 43 výše, bod 116, a Tvar kytary, bod 44 výše, bod 27). Odvolací senát tudíž není povinen vyslechnout odvolatele ohledně skutkového posouzení, které je součástí jeho konečného stanoviska [rozsudek Soudu ze dne 20. listopadu 2007, Tegometall International v. OHIM – Wuppermann (TEK), T-458/05, Sb. rozh. s. II-4721, bod 45].

⁴⁶ V projednávané věci se přitom nejeví, že žalobkyně nemohla předložit své vyjádření ke všem skutkovým a právním okolnostem, které jsou základem napadeného rozhodnutí.

⁴⁷ Jak totiž vyplývá z bodu 7 napadeného rozhodnutí, který není žalobkyní zpochybňován, žalobkyně své vyjádření mohla předložit jak před zrušovacím oddělením, tak i před odvolacím senátem.

⁴⁸ Z toho vyplývá, že druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut jako neopodstatněný.

⁴⁹ Z výše uvedeného vyplývá, že žaloba musí být zamítnuta v plném rozsahu, aniž by bylo nezbytné se vyjadřovat k přípustnosti druhého a třetího bodu návrhových žádání žalobkyně zpochybněné OHIM.

K nákladům řízení

50 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

51 Vzhledem k tomu, že OHIM a vedlejší účastnice požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (pátý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Stella Kunststofftechnik GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

Vilaras

Prek

Ciucă

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 10. prosince 2009.

Podpisy.